

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer, J. Bauerschmidt și E. Rebasti, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Regatul Belgiei (reprezentanți: J.-C. Halleux, M. Jacobs, C. Pochet și L. Van den Broeck, agenți), Republica Cehă (reprezentanți: L. Březinová, D. Czechová, K. Najmanová, M. Smolek și J. Vlácil, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen, J. Nymann-Lindegren și M. Søndahl Wolff, agenți), Irlanda (reprezentanți: M. Browne, G. Hodge, A. Joyce și J. Quaney, agenți, asistați de D. Fennelly, BL), Republica Elenă (reprezentanți: K. Boskovits și E.-M. Mamouna, agenți), Regatul Spaniei (reprezentanți: S. Centeno Huerta și A. Gavela Llopis, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: A. Daly, A.-L. Desjonquères, E. Leclerc și T. Stehelin, agenți), Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: A. Germeaux, C. Schiltz și T. Uri, agenți), Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și K. Szijjártó, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman, J. M. Hoogveld și J. Langer, agenți), Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent), Republica Slovacă (reprezentanți: E. V. Drugda și B. Ricziová, agenți), Republica Finlanda (reprezentant: M. Pere, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Republica Slovacă și Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 21 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle – Belgia) – Ligue des droits humains/Conseil des ministres

(Cauza C-817/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Prelucrarea datelor cu caracter personal – Datele din registrul cu numele pasagerilor (PNR) – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 2 alineatul (2) litera (d) – Domeniul de aplicare – Directiva (UE) 2016/681 – Utilizarea datelor din PNR ale pasagerilor zborurilor aeriene operate între Uniunea Europeană și țări terțe – Posibilitatea de a include datele pasagerilor zborurilor aeriene operate în cadrul Uniunii – Prelucrarea automatizată a acestor date – Termen de păstrare – Combaterea infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave – Validitate – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 21, precum și articolul 52 alineatul (1) – Legislație națională care extinde aplicarea sistemului PNR la alte transporturi efectuate în cadrul Uniunii – Libertatea de circulație în cadrul Uniunii Carta drepturilor fundamentale – Articolul 45]

(2022/C 340/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ligue des droits humains

Pârât: Conseil des ministres

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (2) litera (d) și articolul 23 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretate în sensul că acest regulament este aplicabil prelucrărilor de date cu caracter personal prevăzute de o legislație națională care urmărește să transpună în dreptul intern atât dispozițiile Directivei 2004/82/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind obligația operatorilor de transport de a comunica datele privind pasagerii, cât și ale Directivei 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre și de abrogare a Directivei 2002/6/CE și ale Directivei (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave, în ceea ce privește, pe de o parte, prelucrările de date efectuate de operatori privați și, pe de altă parte, prelucrările de date efectuate de autoritățile publice care intră, exclusiv sau inclusiv, în domeniul de aplicare al Directivei 2004/82 sau al Directivei 2010/65. În schimb, acest regulament nu este aplicabil prelucrărilor de date prevăzute de o astfel de legislație care intră numai în domeniul de aplicare al Directivei 2016/681, care sunt efectuate de către unitatea de informații despre pasageri (UIP) sau de către autoritățile competente în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (2) din această directivă.
- 2) Întrucât o interpretare a Directivei 2016/681 în lumina articolelor 7, 8 și 21, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene asigură conformitatea directivei menționate cu aceste articole din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, examinarea întrebărilor preliminare a doua-a patra și a șasea nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea directivei menționate.
- 3) Articolul 6 din Directiva 2016/681 trebuie interpretat, în lumina articolelor 7 și 8, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, în sensul că se opune unei legislații naționale care autorizează prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) colectate în conformitate cu această directivă în alte scopuri decât cele vizate în mod expres la articolul 1 alineatul (2) din această directivă.
- 4) Articolul 12 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2016/681 trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale potrivit căreia autoritatea înființată ca unitate de informații despre pasageri (UIP) are și calitatea de autoritate națională competentă abilitată să aprobe dezvăluirea datelor din PNR după expirarea perioadei de șase luni de la transferul acestor date către UIP.
- 5) Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2016/681 coroborat cu articolele 7 și 8, precum și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale care prevede o perioadă generală de păstrare a datelor din PNR de cinci ani, aplicabilă fără distincție tuturor pasagerilor aerieni, inclusiv celor pentru care nici evaluarea prealabilă prevăzută la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din această directivă, nici eventualele verificări efectuate în perioada de șase luni menționată la articolul 12 alineatul (2) din directiva menționată și nici o altă circumstanță nu au evidențiat elemente obiective de natură să demonstreze existența unui risc în materie de infracțiuni teroriste sau de infracțiuni grave care au o legătură obiectivă, cel puțin indirectă, cu transportul aerian de pasageri.
- 6) Directiva 2004/82 trebuie interpretată în sensul că nu este aplicabilă zborurilor regulate sau neregulate ale unui transportator aerian provenite de pe teritoriul unui stat membru și planificate să aterizeze pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, fără escală pe teritoriul unei țări terțe (zboruri intra-UE).
- 7) Dreptul Uniunii, în special articolul 2 din Directiva 2016/681, interpretat în lumina articolului 3 alineatul (2) TUE, a articolului 67 alineatul (2) TFUE și a articolului 45 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că se opune:
 - unei legislații naționale care prevede, în lipsa unei amenințări teroriste reale și actuale sau previzibile cu care să se confrunte statul membru interesat, un sistem de transfer, de către operatorii de transport aerian și de către operatorii de turism, dar și de prelucrare, de către autoritățile competente, a datelor din PNR ale tuturor zborurilor intra-UE și ale transporturilor efectuate cu alte mijloace în interiorul Uniunii, dinspre sau către acest stat membru sau pentru a tranzita teritoriul acestuia, în vederea combaterii infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave. Într-o asemenea situație, aplicarea sistemului instituit prin Directiva 2016/681 trebuie să se limiteze la transferul și la prelucrarea datelor din PNR ale zborurilor și/sau ale transporturilor referitoare în special la anumite legături sau scheme de

călătorie ori chiar la anumite aeroporturi, gări sau porturi maritime pentru care există indicii de natură să justifice această aplicare. Revine statului membru în cauză sarcina de a selecta zborurile intra-UE și/sau transporturile efectuate cu alte mijloace în interiorul Uniunii pentru care există astfel de indicii și de a reexamina periodic aplicarea menționată în funcție de evoluția condițiilor care au justificat selectarea lor, pentru a se asigura că aplicarea acestui sistem în cazul acestor zboruri și/sau al acestor transporturi este întotdeauna limitată la strictul necesar, și

— unei legislații naționale care prevede un astfel de sistem de transfer și de prelucrare a datelor menționate în scopul îmbunătățirii controalelor la frontiere și al combaterii imigrației clandestine.

- 8) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune ca o instanță națională să limiteze în timp efectele unei declarații de nelegalitate care îi revine în temeiul dreptului național în ceea ce privește o legislație națională care impune transportatorilor aerieni, feroviari și tereștri, precum și operatorilor de turism transferul de date din PNR și care prevede prelucrarea și păstrarea acestor date într-un mod incompatibil cu dispozițiile Directivei 2016/681, interpretate în lumina articolului 3 alineatul (2) din TUE, a articolului 67 alineatul (2) din TFUE, a articolelor 7, 8 și 45, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale. Admisibilitatea probelor obținute prin acest mijloc intră în sfera de aplicare a dreptului național, în conformitate cu principiul autonomiei procedurale a statelor membre, sub rezerva respectării printre altele a principiilor echivalenței și efectivității.

(¹) JO C 36, 3.2.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Klagenfurt – Austria) – GSMB Invest GmbH & Co. KG/Auto Krainer GesmbH

(Cauza C-128/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Regulamentul (CE) nr. 715/2007 – Omologarea de tip a autovehiculelor – Articolul 3 punctul 10 – Articolul 5 alineatele (1) și (2) – Dispozitiv de manipulare – Autovehicule – Motor diesel – Emisii de poluanți – Sistem de control al emisiilor – Software integrat în calculatorul pentru controlul motorului – Supapă pentru recircularea gazelor de eșapament (supapă EGR) – Reducerea emisiilor de oxid de azot (NO_x) limitată de o „fereastră termică” – Interzicerea folosirii unor dispozitive de manipulare ce reduc eficiența sistemelor de control al emisiilor – Articolul 5 alineatul (2) litera (a) – Excepție de la această interdicție]

(2022/C 340/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Klagenfurt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GSMB Invest GmbH & Co. KG

Pârâtă: Auto Krainer GesmbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor coroborat cu articolul 5 alineatul (1) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv care garantează respectarea valorilor-limită la emisii prevăzute de regulamentul menționat numai atunci când temperatura exterioară se situează între 15 și 33 de grade Celsius, iar altitudinea de circulație este mai mică de 1 000 de metri, constituie un „dispozitiv de manipulare”, în sensul acestui articol 3 punctul 10.